

Κατευόδιο πάλι ὁ Ρωμηὸς θὰ ἴπῃ
στοῦ Μεγαλοσταύρου τὴν ἐπιτροπή.

Ἀναχωρεῖς, ἐπιτροπή κι' ἐκεῖ ποῦ πᾶς ἐλπίζω
ν' ἀνταμωθῆς μὲ τὸν Χαμίτ, ποῦ τόσον ἀγαπῶ
κι' ἂν τὸν ἴδῃς ἀπὸ κοντὰ σπουδαίως σ' ἐξορκίζω
νὰ τοῦ εἰπῆς ἐκ μέρους μας αὐτὰ ποῦ θὰ σοῦ ἴπῃ.

Νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς ὅλα μας θὰ γίνουν μέλι γάλα,
πῶς ἀεράκι μαλακὸ τὰς σχέσεις μας φροσᾶ,
πῶς τῶν Ρωμηῶν ὁ βασιλεὺς ἐπρόβαλε καρββάλα
εἰς τάλωγο ποῦ τοῦστειλε μὲ τὸν Τζεβδὲτ πασσαῖ.
Νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς κάθε τι κακὸ ἐλησμονήθη
καὶ ἡ Ἑλλάς ἠσύχασε καὶ ἱκανοποιήθη.

Νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς ἴφαγαμε ὀρνίθια καὶ παπιά
καὶ ἴστην ὑγιὰ του ἴτσαμε Πολίτικο ρακί,
νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς τίποτε δὲν μᾶς χωρίζει πιά,
μονάχα τὸ ἀόρατο τῆς Φατιμὲς βρακί
καὶ ἄλλο τίποτε ἐχθρὸν ὡς τώρα δὲν μᾶς κάνει
παρὰ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὸ σοφὸ Κοράνι.

Νὰ τοῦ εἰπῆς χάρισματά πολλὰ πῶς τοῦ χρωστοῦμε
γιὰ τοῦ μεγάλου Ἰμτιγιάζ ἐκεῖνον τὸν ἀστέρα,
πῶς ὅλοι μας τὸν ψάλλομε καὶ τὸν εὐχαριστοῦμε
γιὰ τὰ πυροτεχνήματα ποῦ ἔστειλ' ἐδῶ πέρα
κι' ἐκάησαν εἰς τὸν χορὸ τοῦ Μπέη τοῦ Ριζᾶ
κι' ἐθαύμασε ὁ βασιλεὺς καθὼς κι' ἐμεῖς τὰ ζᾶ.

Νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς εἴμαστε σὰν πρῶτα παλληκάρια
κι' ἂν ὁ Κιεμάλ ἐσοῦφρωσε καμπόσα μας σφουγγάρια
καὶ ἂν τοὺς Δεσποτάδες μας ἡ Πύλη του βαρῆ
καὶ μὲς ἴστα καλυμμαύχια των καθίζουν τὰ Οὐρί,
ἀλλὰ ἐμεῖς θὰ εἴμαστε παντοτεινοὶ του φίλοι,
φθάνει ἀκόμη ἄλογα ἴστον βασιλεὺς νὰ στείλῃ.

Νὰ τοῦ εἰπῆς εὐχαριστῶ ἐκ μέρους μας μεγάλα
καὶ γιὰ τὸ νέο Σεφακάτ, ποῦ ἔστειλε μὲ τᾶλλα
εἰς τὴν καλὴ βασίλισσα τὴν μυροζηλεμένη
νὰ τὸ φορῆ μὲς ἴστον χορὸν κατακαμαρωμένη.
Νὰ τοῦ εἰπῆς εὐχαριστῶ γιὰ κάθε του πεσκέσι
κι' ἄς στείλῃ καὶ ἴστην Φασουλῆ κανένα νὰ φορέσῃ.

Νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς ἴχασαμε ταύγά καὶ τὰ Πασχάλια,
πῶς μὲ γιορταῖς τοῦ Βασιλεὺς περνοῦμε τὸν καιρὸ μας
καὶ νὰ τοῦ ἴπῃς γονατιστὴ μὲ χίλια παρακάλια
νὰ εὐδοκήσῃ νὰ δεχθῆ τὸν Μεγαλόσταυρό μας
καὶ πάντα τὴν κορδέλα μας ἴστον στήθος νὰ φορῆ
καὶ ὅταν εἰς τῶν χαρεμῶν πηγαίνῃ τὰ Οὐρί.

Νὰ τοῦ εἰπῆς εὐχαριστῶ ἀπὸ τὸν Βασιλεὺς
κι' ἀπ' ὅλο τὸ Ῥωμαῖκο καθὼς καὶ ἀπὸ ἴμένα
καὶ νὰ τοῦ ἴπῃς πῶς ὅλοι μας φιλοῦμε τὰ χαλιά,
ὅπου πατοῦν τὰ πόδια του τὰ μοσχομυρισμένα,
πῶς μὲ τὰ μούτρα πέφτομε καὶ κάνομε μετάνοια
καὶ καίμε ἀπ' ὀπίσω του καὶ ἀπ' ἐμπρὸς λιβάνια.

Νὰ τοῦ εἰπῆς, ἐπιτροπή, μὲ τᾶλλα τὰ σπουδαῖα
πῶς τώρα πιά ἴχεσασαμε καὶ τὴν Μεγάλ' Ἰδέα,
νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς ἴριξαμε τὰ κλέφτικα μηλιόνια,
νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς ἴβγάλαμε τὸ κλέφτικο τσαροῦχι
καὶ ἄλλο τι δὲν θέλουνε τοῦ Διάρχου τὰ ἐγγόνια
παρὰ μὲς ἴστα χαρέμια του νὰ γίνουνε κι' εὐνοῦχοι.

Νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς ἀπ' ἐδῶ δὲν τοῦ βρωμᾶ μαροῦτι,
νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς ὁ Ρωμηὸς σκοτόνεται γιὰ πλοῦτη,
νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς ὁ Ρωμηὸς κατὰ διαβόλου στέλλει
τὴν Πόλι, τὴν Ἀγιά Σοφιά καὶ κάθε ἄλλο μνημα,
νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς ὁ Ρωμηὸς τὴν Πόλι πιά δὲν θέλει
καὶ τὴν ἀφίνει ἴστον Χαμίτ αἰώνιό του κτήμα.

Νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς χάρισμα τοῦ δίνομε τὴν Πόλι
κι' οὔτε ποτὲ ἴστον Βόσπορο θὰ πᾶν ἴδικοί μας στόλοι,
νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς τοὺς Ρωμηοὺς τοὺς κάνει ὅπως θέλει,
φθάνει μονάχα ἴμτιγιάζ ἴστον βασιλεὺς νὰ στέλλῃ
καὶ Μετζιτιέ καὶ Σεφφακάτ καὶ ἄλογα χρυσᾶ
ὡσάν κι' ἐκεῖνα ποῦστειλε μὲ τὸν Τζεβδὲτ πασσαῖ.

Νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς ὁ Μουφτῆς Λαρίσης μὲς ἴστον μπάλο
ἐνὸς σπαθᾶτου λυγεροῦ ἐπάτησε τὸν κάλο.
Νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς κάθομαι κι' ἐγὼ ἴστον καφφενέ
καὶ ὀμιλῶ ἀδιάρκοπα γιὰ τοῦ Χαμίτ τὸ ἄτι,
νὰ τοῦ εἰπῆς πολλὰ γι' αὐτὸ καὶ σύ, κύρ Βαλτινέ
καὶ σύ, κύρ Ἀντωνόπουλε, μεγάλε διπλωμάτη.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα νὰ τοῦ ἴπῃς, ἐπιτροπή μεγάλη,
ἀλλὰ προσέχετε καλὰ νὰ μὴ διωχθῆτε πάλι
ἀπὸ ἴψηλους Βεζύρηδες καὶ ἄλλους περιδρόμους
κι' ὁ Μεγαλόσταυρος χαθῆ μετ' ἄλλων παρασήμων,
ἢ μήπως μᾶς τὸν φέρετε καὶ πάλιν εἰς τοὺς ὄμους
ὡς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Κυρηναιὸς Σίμων.

Τεῦχος Πανηγυρικὸν
ἐορτῶν βασιλικῶν
χάριν ἴλιγων λιανικῶν.

Τὸ τεῦχος τοῦτο τοῦ Ρωμηοῦ, ὁ φίλοι συμπολίται,
εἰς τὴν Ἐστία νὰ πρὸς λεπτὰ τριάκοντα πωλεῖται
καὶ τρέξετε νὰ πάρετε αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα
διότι ἐπατήσαμεν τὴν ἕκτην χιλιάδα.

ἘΡωμηὸς γνωστὸν σᾶς κάνω—πῶς ἴστον σπῆτι μου ἀνέβῃ,
ἴστην Νεάπολιν ἐπάνω —κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Ζύδη, —δρὸ ἴστον λάδι, τρεῖς ἴστον ξύδι,

μὲ Χημεῖον, μὲ μιὰ μάνδρα, —μὲ μεγάλ' οἰκοδομή
καὶ μιὰ χήρα δίχως ἄνδρα, —ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ.

Τύποις τοῦ Σταυριανοῦ—τοῦ ἱππέως τοῦ κλεινοῦ.